

in Zeddum werd aangehouden, verdedigde Speenhoff zijn voormalige opdrachtgever met het gedicht 'Broekhuijs gesnapt'.³¹⁾ Na de vrijspraak van Broekhuijs in 1922 rijmde Speenhoff een vers ter ere van Broekhuijs.³²⁾ In zijn 'Weekgedicht van een Rotterdammer'³³⁾ acht hij Broekhuijs vanwege zijn welsprekendheid en gevatheid zelfs geschikt als kamerlid. De enige twijfels die hij heeft, betreffen de politieke kleur van Broekhuijs:

'[...] Broekhuijs, zeg je ons je meening? / Ben je zwart of ben je rood?... / Van Marchand, van Duys of Wijnkoop / Of van Braat partijgenoot? [...]

En mocht Broekhuijs het gebracht hebben tot minister van Justitie dan heeft hij, aldus Speenhoff, alle gelegenheid om af te rekenen met justitiële dwalingen.

'Je bezoekt den Noordersingel / Dan als een autoriteit, / En de Rotterdamsche Rechtbank / Looft je onpartijdigheid / Ga je ons dat eens bewijzen, / Met je stukken in je hand, / Hoeveel Broekhuijsjes we hebben / In ons eerlijk vaderland?'

In de zomer van 1924 begeleidde Speenhoff nog op poëtische wijze de sneeuwbal-campagne³⁴⁾ en toen Broekhuijs op 9 maart 1926 kwam te overlijden, wijdde Speenhoff een laatste gedicht aan zijn voormalige plaatsgenoot.³⁵⁾ Uiteindelijk was er naast lof ook plaats voor enige kritiek:

'Weer een rare Rotterdammer / Ergens anders heen gegaan... / Een die heel wat kromme dingen / In zijn zaken heeft gedaan / [...] / Gladder dan zijn praatcollega's / Werd hij overal gevreesd / Jammer dat hij met zijn zaken / Niet wat fierder is geweest'.

Dat Broekhuijs werd voorgesteld als slachtoffer van justitie is niet zonder grond. In de zaak Lammens-Van der Ende bijvoorbeeld heeft de officier van justitie een getuige geïntimideerd. In de zaak Posthuma kan men zich afvragen waarom Broekhuijs wel en de tekenaar van de *Handelsprotector* (Herman Schotel) niet vervolgd werd. Bovendien was ook in veel andere kranten kritiek geleverd op Posthuma. Aan de andere kant heeft Broekhuijs door zijn wets-overtredingen en zijn kritiek op magistraten ook bewerkstelligd dat de rechterlijke macht erg op hem gebeten was.

Broekhuijs de gewetenloze (over 'Polletje Piekhaar' en 'Lord Zeepsop' van Willem van Iependaal)

Willem van der Kulk (1891-1971), schrijvend onder de naam